акъ баба, пъпка уйу. единъ видъ орехъ, рус. кокошка.

акълъ (къ) умъ, памет, разумъ, ерад. ходи за акълъ, за умъ и за разумъ, не ходи защото нѣма умъ, — за памет; това ще му дяде за акълъ; не съм отъ акълъ съ, съ чему акълъ? обърни си акълъ къ, да си турим акълъ въ главата, ще ти турм акълъ въ главата. извардѣ нѣкого отъ акълъ, отъ умъ, какарвамъ го да направи нѣщо не по своитъ умъ, а както го аз ще. — Зъверова е погрѣшилъ както произвежда акълъ отъ акъл акъл. и го тълкува много ядене, както [illegible] погазъ да видишъ за врущи [illegible] сепнъ = явленитъ текстъ видимъ се отлъква, че го болдла глава отъ акълъ му, а другъ охка, че го втресло отъ кесията му. Л. Д. 1872. р. 263.

Акъ, в. акълъ.

Ак, свр. в. ако. 2) акъ стар. акъвъ, отъ което какъвъ и цър. какъ, както.

Ала, в. хала

Ала межд. (отъ ало) изговаряно и ялъ. (скъсено отъ алчей, ялчей) при указване нѣщо сочвано [illegible] ала го ка [illegible] 2) [illegible] ала, ала какъвъ си. [illegible] ала хубаво! ала хубаво! ала хубаво! ала, ала, ала,